

عنوان مقاله:

اثر اندازه ذرات و الیاف نامحلول در شوینده خنثی غیرقابل هضم جیره بر عملکرد بره های پرواری

محل انتشار:

مجله پژوهش در نشخوارکنندگان، دوره 4، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سارا یوسفیان - دانشجوی دوره دکترای تغذیه دام - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

اسداله تیموری یانسی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

یداله چاشنی دل - عضو هیات علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: الیاف نامحلول در شوینده خنثی (NDF)، به عنوان عامل پیش بینی مقدار مصرف خوراک مطرح شده است. به هر حال، تنظیم جیره با سطح ویژه ای از NDF بدون توجه به الیاف نامحلول در شوینده خنثی غیر قابل هضم (iNDF)، اثر قابل توجهی بر مصرف خوراک، قابلیت هضم و محتوای انرژی قابل متابولیسم جیره به جا می گذارد. بنابراین توجه به مقدار iNDF جیره در حیوانات پرتولید بسیار اهمیت دارد. از طرف دیگر، اندازه ذرات به طور انتخابی در شکمبه می مانند که توجه کننده تفاوت در قابلیت هضم جیره های با مقدار ترکیبات شیمیایی مشابه است. بنابراین هدف از این آزمایش، ترکیب اثر اندازه ذرات و iNDF جیره و ارتباط آن با عملکرد بره های پرواری است. مواد و روش ها: در این آزمایش، تعداد 20 راس بره ی نر نژاد لری با میانگین وزن $15/25 \pm 82/2$ کیلوگرم و سن مشابه (نزدیک به 8 ماه)، در یک طرح کاملاً تصادفی در قالب فاکتوریل با 4 تیمار (در 5 تکرار) مورد استفاده قرار گرفته است. تیمارهای آزمایشی در این مطالعه شامل جیره هایی که از نظر محتوای NDF یکسان بوده اما حاوی: 1) یونجه با اندازه ذرات متوسط و مقدار iNDF کم، 2) یونجه با اندازه ذرات کوتاه و مقدار iNDF کم، 3) یونجه با اندازه ذرات متوسط و مقدار iNDF زیاد و 4) یونجه با اندازه ذرات کوتاه و مقدار iNDF زیاد بودند. مقدار iNDF با استفاده از میش های فیستولاگذاری شده و انکوباسیون شکمبه ای نمونه ها به مدت 288 ساعت محاسبه شد و مقدار الیاف موثر فیزیکی با استفاده از تکنیک الک های خشک تعیین شد. دام ها به صورت تصادفی انتخاب شدند و در جایگاه های انفرادی مستقر و پس از 14 روز عادت دهی به محیط و جیره ی آزمایشی به مدت 80 روز با دریافت جیره در حد اشتها، نگهداری شدند. مقدار مصرف خوراک روزانه اندازه گیری و وزن کشتی دام ها هر 15 روز انجام شد. مقدار قابلیت هضم ظاهری ماده خشک و ترکیبات آلی جیره و نیز قابلیت هضم حقیقی، عملکرد شکمبه و ضریب تبدیل خوراکی محاسبه شد. یافته ها: نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که بخش iNDF جیره بر مصرف ماده خشک، مصرف ترکیبات شیمیایی جیره و قابلیت هضم خوراک اثر معنی داری داشت اما اثر NDF موثر فیزیکی (peNDF) بر آن ها معنی دار نشد. جیره های حاوی iNDF بیشتر، مقدار مصرف خوراک بیشتر و قابلیت هضم ماده خشک کمتری داشتند، اما قابلیت هضم حقیقی بین تیمارها تفاوت معنی داری نداشت. اثر iNDF و ویژگی های فیزیکی الیاف و اثر متقابل آن ها بر فعالیت جویدن و کل فعالیت جویدن بره ها (دقیقه به ازای ماده خشک، دقیقه به ازای الیاف نامحلول در شوینده خنثی، دقیقه به ازای الیاف نامحلول در شوینده خنثی غیر قابل هضم، دقیقه به ازای NDF قابل هضم در کل دستگاه گوارش و دقیقه به ازای الیاف موثر فیزیکی) معنی دار بود اما اثر آن ها بر ویژگی های شکمبه (pH و غلظت نیتروژن آمونیاکی) معنی دار نبود. همچنین، اثر iNDF و peNDF بر عملکرد رشد بره ها معنی دار نبود اما اثر اندازه ذرات بر ضریب تبدیل معنی دار بود. نتیجه گیری: نتایج این آزمایش نشان داد که سطوح متفاوت اندازه ذرات و iNDF با وجود اینکه توانست بر برخی ...

کلمات کلیدی:

الیاف نامحلول در شوینده خنثی، الیاف موثر فیزیکی، قابلیت هضم، عملکرد رشد، بره پرواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955203>

